

Intézményünk minden pályázati lehetőséget megragad. Örömmel vettük, hogy a testvériskolai pályázatunk nyert, és 2018. február 1-től 2020. január 31-ig 50 felsős tanuló vesz részt a programban. A szatmárnémeti és a szamoskrassói iskolával alakítunk ki kapcsolatot a következő 2 évben. A gyerekeknek heti rendszerességgel van **tantárgyi fejlesztés** (matematika és magyar nyelv és irodalom),

idegen nyelvi óra

(angol és német) és

tematikus foglalkozás

(egészséges életmód, Európai Unió ismeretek, önkéntesség, a partneriskola megismerése).

A projektbe kirándulás is volt tervezve a partneriskolákhoz. Ezt várták a legjobban a gyerekek.

November 7-én

egy ködös korai őszi reggelen útnak indultunk

Romániába

. A 2 napos utazásra rengeteg program volt betervezve. Irodalmi és történelmi nevezetességeket néztünk meg.

Nagykároly

ban megtekintettük a romantikus, régi lovagvárakra emlékeztető, impozáns

Károlyi-kastély

t, mely gyönyörű angolparkjával, felújított dísztermeivel, gazdag gyűjteményeivel kihagyhatatlan látványosság volt. A gyerekeknek nagyon tetszett az afrikai trófea-és fegyvergyűjtemény. Itt talákoztunk Pazdera Andreával, aki a 2 nap során mindenhová elkísért bennünket.

Érmindszent

en is jártunk, itt megnéztük Ady Endre emlékmúzeumát. Az udvar egyik végében van az Ady-kúria, melyben emlékmúzeum van, és a másik végében található a régi parasztház jellegű épület, melyben a költő született. Ebben a családnak régi bútorai láthatók. Kölcsey Ferencről mindenkinek Szatmárcseke jut eszébe, pedig a Himnusz költője

Szódemeter

en született. Jelenleg Kölcsey szülőháza a román görög katolikus parókus szolgálati lakása. A református lelkész feleségétől öröm volt hallani, hogy őrzik magyarságukat és hogyan ápolják Kölcsey emlékét, egy olyan településen, ahol már a magyarok vannak kisebbségben. A közel négyszáz lakosból mindössze félszázan magyarok. A nehézségek ellenére komoly munkába kezdtek az itt élők. Eltervezték, hogy egy olyan épületet építenek, amely méltó módon mutatja be Kölcsey életét. Megnéztük a templom mellett a költő egész alakos szobrát, majd elénekeltük a Himnuszt.

Hosszú utat kellett megtennünk **Máramarosszigetre**. Az utazás egy kicsit viszontagságosra sikerült, mert néhány diák nem bírta a szerpentint. A szállásunk

Aknasugatag

on volt a Hotel Salinában. Este a gyerekek beszélgettek, pingpongoztak, mi felnőttek pedig Andreával összehasonlítottuk a két ország oktatásrendszerét. Kiderült, hogy ő is pedagógus, így tapasztalatokat cseréltünk. Másnap reggel, mivel messze voltunk a testvériskoláinktól, egy máramarosi magyar intézményt látogattunk meg, ahol szívesen fogadtak bennünket. A diákok hamar megtalálták a közös hangot. Sok időt nem tölthettünk itt, mert hosszú út várt még ránk. A haza felé vezető úton kihagyhatatlan volt, hogy betérjünk

Koltó

ra. A Teleki-kastély felújítás alatt állt, megnézni nem tudtuk, de a kertben Petőfi Sándor és Szendrey Júlia szobrát megtekintettük. Iskolánk névadója itt töltötte a mézesheteit, itt írta meg a kőasztalon a sofa alatt a magyar irodalom egyik legszebb versét, a Szeptember végén c. költeményt. A hölgy, aki itt fogadott bennünket, nagyon sok érdekes történetet mesélt Petőfiről és a „vad grófról”, Teleki Sándorról. Az idő „haladott sietve”, így 20 perc maradt a nagybányai Gold Plázára. Ez a néhány perc is elég volt arra, hogy a gyerekek elköltsék zsebpénzüket. Sietnünk kellett, mert az idő sem kedvezett nekünk. Besötétedett, leereszkedett a köd, a sofőrünknek pedig este 8-ra meg kellett érkeznie a telephelyére. A gyerkőcök is elfáradtak, nincsenek hozzá szokva a hosszú utazáshoz. Hatalmas taps tört ki, mikor megérkeztünk községünkbe. Rengeteg élménnyel gazdagodtunk, több szempontból is felejthetetlen volt ez az út.

A két napos kirándulást, a szállást, a belépőjegyeket a pályázat finanszírozta, így a gyerekeinknek ez az utazás egy hatalmas lehetőség volt.

Hegyes Szilvia intézményvezető